

[Socialministeren]

Der er siden 1987 nedlagt 7.500 pladser på plejehjem, og der er jo altså samtidig bygget 12.000-13.000 ældreboliger, men vi ved ikke, hvor mange af disse ældreboliger, der er bygget som moderne plejehjem, dvs. med service og døgnpersonale knyttet til. Det er der behov for at få et overblik over. Men man må konstatere, at meget tyder på, at der ikke er bygget tilstrækkeligt, der kan erstatte de pladser på plejehjem, der er blevet nedlagt.

En gang imellem kan man høre det argument, at det er ældreboligloven, der er skyld i, at vi ikke har pladser nok på plejehjem. Det mener jeg simpelt hen ikke er rigtigt. Jeg mener, at vi med ældreboligloven kombineret med bistandsloven kan bygge helt fremragende moderne plejehjem inden for den lovgivning, vi har i dag; men problemet er altså, at der ikke er bygget nok.

Ideen med moderne plejehjem eller ældrecentre er jo netop, at man kan kombinere boliger med nogle af de tilbud, der er til ældre i et lokalområde i øvrigt. Jeg synes, det har den meget store fordel, at de ældre, der bor i eget hjem i et lokalområde, kan komme på ældrecentret i den periode af deres tilværelse, hvor de ikke har brug for at bo på selve centret eller det moderne plejehjem. De kan komme i dagcentret, i terapien, de kan få deres mad fra centret, når det er nødvendigt, og det er også derfor, at de får hjemmehjælp. Det vil sige, at den dag, hvor man får brug for at flytte ind, kender man stedet, og det er ikke et meget stort spring i ens tilværelse, fordi man har haft kontakt med stedet gennem en årrække og derfor også er meget mere tryk ved stedet.

På samme måde mener jeg også, at det er en fordel for dem, der bor på ældrecentret, det moderne plejehjem, at det er åbent udadtil. Det er ikke kun den lille kreds, der bor på stedet, der bruger det. Det skaber en variation i brugerne, i dem, der kommer der, og det medfører også et højere aktivitetsniveau og et mere livligt miljø i dagtimerne. Det er i hvert fald mine erfaringer fra selvsyn af adskillige af den slags moderne plejehjem.

Det, det efter min mening drejer sig om, er at ændre vilkårene for at opføre moderne plejehjem, ældrecentre, og det har regeringen også taget initiativ til. Det er jo sådan, at finansieringen af ældreboliger indgår som en del af ældrecentret, og når de bliver billigere at opfø-

re, bliver det dermed også billigere at opføre moderne plejehjem.

Dertil kommer, at servicedelen, altså dagcentret og de faciliteter, der er i tilknytning til boligerne, bliver 100 pct. finansieret af kommunerne. Det har hidtil været sådan, at man ikke kunne låne eller der har været meget sparsomme lånemuligheder til den del, men fra januar 1994 bliver der afsat en lånepulje på i alt 2,4 mia. kr. til finansiering af bl.a. servicedelen på moderne plejehjem. De meldinger, der indtil videre er kommet fra en del kommuner, er uhyre optimistiske i retning af, at de er glade for de ændringer, der er sket, og det vurderes, at de vil blive brugt, og det vil betyde, at der faktisk bliver bygget mere.

Det vil også have betydning for den store gruppe svage ældre, de senildemente, de demente i det hele taget. Denne gruppe vokser og vil blive et større og større problem, som vi må se i øjnene, i ældrepolitikken, som følge af at der i det hele taget kommer flere ældre over 80 år – det vil typisk være i den gruppe, der er over 80 år, vi finder de mange senildemente. Faktisk ved man i dag ikke engang, hvad senildemens egentlig er; vi kender selvfølgelig symptomerne på det, men hvad det egentlig er, der har fremkaldt det, hvad det er for en sygdom, det ved forskerne ikke. Vi er heller ikke helt sikre på, hvad der er de rigtige vilkår, hvad der er den rigtige plejeomsorg for de senildemente, og hvordan de skal bo, om de skal bo for sig selv eller de skal bo på plejehjem sammen med andre i skærmede enheder.

Der er også brug for at finde ud af, hvordan vi støtter og hjælper de pårørende mest muligt, så det er et område, hvor der er nok at tage fat på. Folketinget afsatte jo også i enighed her i foråret omkring 15 mio. til de senildemente, som især bliver brugt til støtte og oplysning til de pårørende, og det er mit indtryk, at den måde, de penge nu bliver brugt på, er særdeles gavnlige og vil være til stor nytte for de pårørende og dermed også for de senildemente selv.

Vi kan altså sige, at der stadig væk er en del områder, hvor der trænger til at blive gjort noget, og hvor regeringen i høj grad også har taget fat på at gøre noget, men vi mangler generelt et overblik over, hvad behovet i det hele taget er på ældreområdet. Vi mangler faktisk viden om behovet for flere ældreboliger, behovet for hjemmehjælp, for dagtilbud, for døgnpleje og for moderne plejehjem.